

РЕШЕНИЕ

№ 2273

гр. София, 08.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 26.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на
прокурора Костов, като разгледа дело номер **9271** по описа за **2012** година
докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

1

11

Настоящото административно производство е по реда на чл.156 и сл.ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма] [населено място] срещу Ревизионен акт
№141112178/12.04.2012 година, потвърден с Решение № 2000/15.08.2012 година на
Директор на Дирекция” О.”.

Развитите в жалбата подробни оплаквания са за незаконосъобразност на атакувания
ревизионен акт.Твърди се,че неправилно органът по приходите е начислил ДДС
върху получените ВОД от страна на румънските дружества. Посочва се още ,че
неправилно органът по приходите е поставил допълнителни изисквания към
предпоставките на чл.45 от ППЗДДС и изобщо не е обсъдил приложените
доказателства. Искане се отмяна на ревизионния кат.Претендират се и сторените по
делото разноски.

В съдебно заседание,жалбоподателят- [фирма] [населено място] редовно уведомен
при условията на чл.137, ал.7 АПК, се представлява от адвокат Д.,редовно
упълномощен с пълномощно по делото. Подробни съображения относно
основателността на жалбата развива и в депозираната по делото писмена защита от
02.04.2013 година.

Ответникът по жалбата-Директор на Дирекция”Обжалване и данъчно осигурителна

практика” при ЦУ на НАП-гр.С.,редовно уведомен при условията на чл.137, ал.7 АПК, се представлява от юрисконсулт Б. редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и претендира заплащането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП-прокурор Костов изразява становище за неоснователност на предявената жалба и моли да бъде оставена без уважение. Твърди, че издаденият ревизионен акт е правилен и законосъобразен, издаден от компетентен орган и при спазване на процесуално-правните и материално-правните предпоставки за издаването му.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед № 1437/18.05.2009 година на Изпълнителен директор на НАП-[населено място] С. М. е назначена за държавен служител на длъжността-Началник сектор „Ревизии” при ТД на НАП- С. ,считано от 01.06.2009 година.

Със Заповед №1511/18.05.2009 година на Изпълнителен директор на НАП-гр.С. Б. В. М. е назначена за държавен служител на длъжността- Главен инспектор по приходите при ТД на НАП- С., считано от 01.06.2009 година.

Със заповед № РД-01-06/04.01.2010 година, Директор ТД на НАП- С. определил поименно изброени органи по приходите ,които могат да издават заповеди за възлагане на ревизии, измежду които и В. С. М.- Началник Сектор”Ревизии”.

С Решение № 959/08.06.2011 година,Директор на Дирекция”О.”отменил РА № [ЕГН]/14.02.2011 година, издаден от А. В. Е. на длъжност Главен инспектор по приходите при ТД на НАП-С. в частта на установените задължения на [фирма] [населено място] по реда на ЗДДС за месец 04,05, 06 и 07.2009 година и върнал административната преписка на органа, издал заповедта за възлагане за издаване на нова заповед за извършване на ревизия на [фирма].

Със Заповед за възлагане на ревизия № 1108382/14.07.2011 година, В. С. М. на длъжност- Началник сектор „ Ревизии” възложила да бъде извършена ревизия на [фирма], определила състава на ревизиращия екип- Б. В. М. на длъжност- Главен инспектор по приходите и ръководител екип и С. А. М.- на длъжност- инспектор по приходите, обхвата на ревизията по видове задължения и по периоди- ДДС за периода 01.04.2009-31.07.2009 година, срока в който следва да завърши ревизията- до два месеца, считано от датата на връчване на заповедта за възлагане.

Последната е връчена лично срещу подпис на пълномощник на ревизирувания данъчен субект на 26.07.2011 година.

С нова Заповед за възлагане на ревизия №1111005/21.09.2011 година, В. С. М. на длъжност Началник сектор” Ревизии” определила нов срок за завършване на ревизията - до 26.10.2011 година.

Новата Заповед за възлагане на ревизия е връчена на пълномощник на ревизирувания данъчен субект на 21.10.2011 година.

С нова трета Заповед за възлагане на ревизия № 1112178/25.10.2011 година, органът ,възложил ревизията- В. С. М. на длъжност- Началник сектор- орган по възлагане определил нов срок за завършване на ревизията- до 26.11.2011 година.

Новата, трета заповед за възлагане на ревизия е връчена на пълномощник на ревизирувания данъчен субект на 01.11.2011 година.

На 09.12.2011 година, органите по приходите, включени в състава на ревизиращия екип, съставили Ревизионен доклад №1112178, с който предложили да бъдат установени задълженията на ревизирувания данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него.

На 06.01.2012 година, органът, възложил ревизията- В. С. М. на длъжност Началник сектор „Ревизии” при ТД на НАП- С.- град, определила за компетентен орган по издаването на Ревизионен акт на [фирма] Б. В. М.- Главен инспектор по приходите при ТД на НАП- С..

Ревизионният доклад е връчен срещу подпис на пълномощник на ревизирувания данъчен субект на 15.03.2012 година.

На 12.04.2012 година, Б. В. М. на длъжност- Главен инспектор по приходите издала обжалвания Ревизионен акт №[ЕИК]/12.04.2012 година, с който установила задълженията на ревизирувания данъчен субект по видове задължения и по периоди, подробно посочени в него.

Заповедта за определяне на компетентен орган и ревизионният акт са връчени лично срещу подпис на пълномощник на ревизирувания данъчен субект на 25.04.2012 година.

На 09.05.2012 година, ревизируваният данъчен субект депозирал жалба срещу издадения ревизионен акт до Директор на Дирекция”О.”

На 05.06.2012 година между Директор на Дирекция”О.” и жалбоподателя е сключено споразумение за удължаване срока за произнасяне по жалбата срещу издадения ревизионен акт, като срокът е продължен с един месец.

На 15.08.2012 година, Директор на Дирекция”О.” с Решение № 2000 потвърдил обжалвания ревизионен акт.

Решението е връчено на жалбоподателя на 20.08.2012 година.

По делото са приложени всички събрани в хода на настоящото и на предходното ревизионно производство доказателства, описани в 5 броя папки приложения.

Назначена е, изслушана и неоспорена от страните съдебно- счетоводна експертиза.

От заключението на вещото лице се установява, че по данни от счетоводството на жалбоподателя за документирането на ВОД, дружеството е съставило и притежава според чл.45 от ППЗДДС следните документи- фактури- инвойс, в които са посочени ДДС идентификационните номера на контрагентите, международни товарителници-ЧМР за транспортирането на продадените стоки от територията на РБ до Р./ кл.3 и кл.4 на товарителниците, с положени подписи и печати на изпращача- [фирма], превозвач- българските фирми [фирма], [фирма] и [фирма] и съответният получател/ купувач на стоките, упоменати по- горе- 5 румънски дружества/ вписани в клетка 24 от товарителниците и писмени потвърждения- декларации от румънските дружества за получените от тях стоки. Вещото лице посочва още, че за извършената продажба в счетоводството на жалбоподателя, са съставени счетоводни кореспонденции, посочени подробно в констативно- съобразителната част, съгласно които е отразен приход от продажбата на стоките по съответните фактури, отразено е получено плащане по банков път, изписана е продадената стока от склада на [фирма], съгласно фактурираното, цената на ВОД е платена от клиентите по банков път с дати, съгласно Таблица 2, въз основа на издадени фактури/инвойси/. Вещото лице твърди още, че към датата на разглежданите ВОД, [фирма] е разполагал по счетоводни данни- сметка 304- Стоки- Таблица 1 от заключението с налична стока от вида- предмет на продажбата, закупувана от свързано предприятие [фирма], по

фактури приложени към материалите по делото. За ревизирия данъчен период, [фирма] е водил двустранно счетоводно записване, като организацията на счетоводството е в съответствие с изискванията на закона за счетоводството и Н., формата на счетоводството осигурява синхронизирано хронологично и систематично счетоводно отчитане за нуждите на ЗДДС. Вещото лице посочва още ,че от доставчиците на превозните услуги [фирма], [фирма] и [фирма] по повод изпълнението на възложените им транспортни услуги, са издавани данъчни фактури към [фирма], подробно описани в констативно- съобразителната част и в Таблица 3, колона 1 за [фирма], за процесните периоди ,превозвачите имат наети шофьори по трудови правоотношения, подробно описани в констативно съобразителната част за всеки доставчик поотделно, като притежаваните и наети транспортни средства отново подробно са описани в констативно- съобразителната част, като е посочено за конкретната доставка- видът и номерът на МПС и влекач, с който е извършен транспортът и лицата, които са управлявали товарните МПС. В счетоводствата на превозвачите са отчетени разходи за горива, работни заплати, осигуровки и амортизации по повод на възложените им услуги, фактурите за транспортните услуги са издадени от превозвачите, отразени са в СД по ЗДДС и в Дневниците да продажби за съответните отчетни периоди, отразени са приходи от получени услуги по сметка 703- Приходи от услуги и е начислен ДДС по сметка 4532-Начислен ДДС от продажбите в счетоводството като задължение към бюджета,посочените превозвачи на стоката, притежават необходимата техническа, кадрова и материална обезпеченост, позволяващи им да осъществяват доставките, превозвачите разполагат с документи за извършения транспорт- пътни листове, товарителници, заповеди за командировки, отчети за горива и други , подробно описани в констативно-съобразителната част. Вещото лице посочва още, че стоките, предмет на ВОД са товарени от предприятие на „В. Е., находящо се в [населено място] и [фирма] разполага с визираните в чл.45 от ППЗДДС доказателства,удостоверяващи извършването на ВОД.

Разпитан в съдебно заседание ,експертът заявява, че поддържа заключението си. С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.156,ал.1 ДОПК от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество,жалбата се явява основателна. Съображенията за това са следните:

При проверката законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, съдът следва да извърши преценка дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма,спазени ли са процесуално-правните и материално правните разпоредби при издаването му-това са така наречените условия за редовно действие на ревизионния акт, залегнали в разпоредбата на чл.160,ал.2 ДОПК.

Обжалваният Ревизионен акт №141112178/12.04.2012 година,е издаден от компетентен орган- това е Главен инспектор по приходите и ръководител екип при ТД на НАП-С. Б. М. ,когото изрично по силата на чл.119,ал.2 ДОПК,органът възложил ревизията/определен от Териториалния директор на НАП- С. по силата на Заповед № РД-01-6/04.01.2010 година, Директорът на ТД на НАП- С.- наредил функциите на компетентен орган да издава заповеди за възлагане на ревизии на основание чл.112 от ДОПК, измежду които и В. С. М.-Началник сектор” Ревизии/ със Заповед №К1112178/06.01.2012 година е определил за компетентен орган да издаде

ревизионния акт. Между страните няма спор, а и от приложените по делото доказателства, се установява, че лицето Б. М. заема длъжността- Главен инспектор по приходите при ТД на НАП- С.. Наред с това, отново между страните няма спор, а и от приложените по делото писмени доказателства се установява, че лицето възложила ревизията-В. С. М. заема длъжността- Началник сектор"Ревизии" при ТД на НАП- С..

Ревизионният акт е издаден в писмена форма и съдържа предвидените в чл.120,ал.1 ДОПК задължителни реквизити-името и длъжността на органа,който го издава,номер и дата,данни за ревизираното лице,обхвата на ревизията, извършените действия в ревизионното производство,мотиви за издаването му, разпоредителна част,в която са определени задълженията на ревизираното лице,пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва,подпис на органа по приходите,който го е издал.Към ревизионния акт е приложен ревизионен доклад,играещ ролята на мотиви.

.При издаването му,органът по приходите е нарушил процесуално-правните разпоредби на ДОПК, което обаче не е съществено.

Ревизионното производство е второ, като със заповедта за възлагане на ревизия е определен двумесечен срок за извършване на ревизията от връчване заповедта за възлагане. С нова заповед, срокът на ревизията е удължен с още един месец и то от органа, възложил ревизията. Третата заповед за възлагане на ревизия е издадена не от Изпълнителния директор на НАП, а пак от органа, възложил ревизията. Този порок обаче не е съществен и не може да обуслови отмяна на ревизионния акт, защото засяга само и единствено събраните доказателства. Според трайната съдебна практика обаче, няма пречка доказателствата да бъдат представени и в хода на съдебното производство.

При издаването на ревизионния акт ,органът по приходите е нарушил материално-правните разпоредби на ЗДДС.

Правната регламентация на вътреобщностните придобивания е регламентирана в чл.7 от ЗДДС. Съгласно сочената разпоредба,вътреобщностна доставка на стоки е доставката на стоки,транспортирани от или за сметка на доставчика - регистрирано по този закон лице, или на получателя от територията на страната до територията на друга държава членка, когато получателят е данъчно задължено лице или данъчно незадължено юридическо лице, регистрирано за целите на ДДС в друга държава членка. По силата на чл.53, ал.1 от ЗДДС, ВОД по чл.7 се облагат с нулева ставка. Документите, удостоверяващи извършването на вътреобщностна доставка, са визириани в ППЗДС- по- конкретно- чл.45 от ППЗДС - документ за доставката, документи, доказващи изпращането или транспортирането на стоките на територията на страната до територията на друга държава членка. Според чл.45,т.1,б.б от ППЗДС документ за доставката представлява фактура на доставката, в която, когато получателят е регистриран за целите на ДДС в друга държава членка, се посочва идентификационният номер по ДДС на получателя, издаден от държава членка, под който номер му е извършена доставката, документи, доказващи изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка- това са транспортен документ или писмено потвърждение от получателя или упълномощено от него лице, удостоверяващи, че стоките са получени на територията на друга държава членка - в случаите, когато транспортът е извършен от получателя или от трето лице за сметка на получателя в редакцията към момента на извършване на доставките—2009 година, транспортен документ, удостоверяващ, че

стоките са получени на територията на друга държава членка - когато транспортът е извършен от доставчика или от трето лице за сметка на доставчика.

От доказателствата по делото е видно ,че за процесните ревизирани данъчни периоди, дружеството жалбоподател е извършвало търговия с месни продукти-предимно пилешки бутчета, които е закупувало от свързано с него предприятие [фирма] и е документирал ВОД към пет румънски дружества-към О. I. S.R.L V. RO 25444920 ,Q. C. S.R.L V. RO2316370 ,M.-L. S.R.L V. RO24980157 P. F. S.R.L V. RO24723048 B. I. S.R.L V. RO 25803587, съответно с инвойс фактури № 1/29.04.2009 година на стойност 53 597.57 лева, от №2 до №14, от №16 до 18, от №19 до 21 и от № 23 до №25 на обща стойност 1170 313.94 лева, към второто румънско дружество от №26 до №36- месец 06.2009 година на обща стойност 581 742.04 лева и от № 37 до №40- месец 07.2009 година на обща стойност 214 975.04 лева, към третото румънско дружество от № 41 до № 50 месец 07.2009 година на обща стойност 540 298 лева, към четвъртото посочено по- горе дружество от № 51 до №56-месец 07.2009 година на обща стойност 322 100.37 лева и към петото румънско дружество от № 57 до №59/ месец 07.2009 година на обща стойност 162 089.40 лева.

В хода на повторното ревизионно производство, органите по приходите са приобщили всички събрани в предходното такова доказателство с нарочен протокол в това число и събраната по линия на международното сътрудничество информация от страна на румънските данъчни власти и са приели, че от получената информация е установено ,че първото румънско дружество О. I. S.R.L не е намерено на адреса му , не е отговорило на изпратените от румънската данъчна администрация покани и вероятно попада в графата „липсващ търговец”, не е декларирало осъществени вътреобщностни придобивания и не са подавани ДДС декларация от румънския търговец. За второто румънско дружество Q. C. S.R.L - също е получена информация, че не осъществява дейност, представляващи не са намерени на посочения адрес и румънските данъчни власти са стигнали до заключението , че този търговец е „липсващ търговец” и ще бъде обявен за неактивен и ще започне наказателно производство, а съгласно V. декларацията е подал такава в която са декларирани B. от вашия търговец в размер на 424 912 евро/ при декларирана от българския търговец B. в размер на 212 797 евро. По отношение на третото румънско дружество-M.-L. S.R.L, също не е намерено от румънските данъчни власти и финансовите инспектори са подали жалба за криминално престъпление срещу това румънско дружество, съгласно базата данни във B. декларацията, румънското дружество няма декларирани B. от страна на [фирма]. По отношение на четвъртото румънско дружество- P. F. S.R.L, е получена информация от румънските данъчни власти, че същото е вероятно липсващ търговец, защото не е намерен на посочения адрес, не е подавал никакви ДДС декларации за B. от страна на [фирма]. По отношение на петото румънско дружество- B. I. S.R.L е получена информация ,че румънското дружество е вероятно липсващ търговец и не могат да потвърдят получаването на стоките от [фирма]. Едно от основанията за непризнаване на осъществените ВОД от страна на жалбоподателя към румънските дружества е именно събраната по линия на обмен на информация такава, че търговците са липсващи, не осъществяват икономическа дейност. Следва да се отбележи обаче, че посочените от страна на органа по приходите – липсващ търговец, неустановяване на контакти с лице на адреса на румънските дружества, вероятното прекратяване на ДДС регистрацията им, не са измежду визираните предпоставки за признаване на ВОД,защото при казаното по- горе,в разпоредбата на чл.45, т.2 от ППЗДДС изрично е посочено-наличието на документ, който да доказва „изпращането или транспортирането на

стоките до територията на другата държава-членка" и това е същественото и означава фактическото напускане на стоката на границите на страната и преминаването ѝ на другата територия. Конкретното място и адрес, където е потребена стоката на територията на другата държава-членка е ирелевантно за облагането с ДДС, тъй като от момента на напускането на стоката от територията на страната, задължението за самоначисляване /деклариране на В./ преминава към регистрираното по ДДС лице-получател на стоката. С оглед на това, за третирането на една доставка като вътреобщностна, е без значение дали получателят ѝ не може да бъде намерен от данъчните власти на държавата-членка, където той е установен и дали се явява на проверка пред тях, тъй като това са обстоятелства, на които доставчикът не може да влияе, нито да контролира. Той е в състояние да провери дали към датата на възникване на данъчното събитие, клиентът му има валиден ДДС идентификационен номер, под който е извършил покупката. И ако това е така, за него е реално съществуващ търговец, който осъществява независима икономическа дейност на територията на съответната държава-членка. В случая, предвид констатираното от органите на данъчната администрация при извършения обмен, че въпросните техни данъчно-задължени лица са „вероятно липсващи търговци" дори и да са предприети и действия за оповестяване на това обстоятелство, чрез прекратяване на ДДС регистрацията на румънските дружества, то това е станало след датата на издаването на фактурите и това обстоятелство няма как да повлияе върху извършените ВОД по време на осъществяването им-защото именно тогава те са били действащи ,имали са валиден ДДС номер. Следва да се отбележи още ,че румънските данъчни власти не са дали категоричен отговор ,че посочените пет румънски дружества са липсващи търговци, а само са посочили- вероятно липсващ търговец. Понятието "липсващ търговец" е дефинирано за целите на Регламент (ЕО) № 1925/2004 г. на Комисията от 29 октомври 2004 г. за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕО) № 1798/2003 на Съвета. Съгласно определението на Член 2 § 1 от този Регламент, "Липсващ търговец" означава търговец, регистриран като данъчнозадължено лице за целите на ДДС, което потенциално, с намерение за измама, придобива или създава впечатление, че придобива стоки или услуги, без да заплаща ДДС и доставя тези стоки или услуги с ДДС, без да превежда дължимото ДДС на съответния национален орган".Органът по приходите не е извършил задълбочен анализ на представените доказателства и механично е отъждествил понятието- вероятно липсващ търговец, с „липсващ търговец", което безспорно е рефлектирало и върху изводите му. Двете понятия безспорно няма как да бъдат тъждествени, защото едно е да е доказано ,че лицето е „липсващ търговец", а друго да е – „вероятно липсващ търговец".Обстоятелството, че тези пет румънски дружества не са намерени на адресите им от страна на румънските данъчни власти, само по себе си не може да доведе до „липсващ търговец".

От всички събрани доказателства/ неоспорени от страните/, както и от заключението на вещото лице, изготвило съдебно- счетоводната експертиза/ също неоспорено от страните, което настоящата съдебна инстанция намира за обективно и компетентно изготвено, се установява, че дружеството притежава фактури/ инвойс/, в които са посочени ДДС идентификационните номера на съконтрагентите/ при съобразяване с обстоятелството ,че те са с валидни ДДС номера/, международни товарителници ЧМР за транспортирането на продадените стоки от територията на РБ до Р./ кл.3 и клетка 4 на товарителниците/ с положени подписи и печати на изпращача- [фирма],превозвач- българските фирми [фирма], [фирма] и [фирма] и съответния получател/ купувач на стоките – 5 румънски дружества, посочени по-горе/ вписани в клетка 24 на товарителниците и писмени потвърждения -Декларации от

румънските дружества за получените от тях стоки.Опново от заключението на вещото лице се установява ,че за извършените продажби в счетоводството на жалбоподателя за взети следните счетоводни операции- Дебит сметка 411- Клиенти-подсметка съответното румънско дружество, дебит сметка 5042- Разплащателна сметка в евро- Е., К. сметка 411- Клиенти- плащане от съответното румънско дружество и Дебит сметка 702- Приходи от продажба на стоки на кредит сметка 304- Стоки- при изписване на съответното количество стоки, като наред с това по данни от счетоводството на жалбоподателя/ аналитично движение на сметка 304 Стоки, продадените стоки по процесните фактури са били налични в склада на жалбоподателя, същите са продавани и товарени от предприятието на „В. Е., наоходящо се в [населено място]/ което пък сочи ,че жалбоподателят към момента на осъществяване на всяка една ВОД, е притежавал съответното количество стоки и то от вида на тези по фактурите, като същите са били достатъчни да покрият извършените доставки. Наред с това, плащанията от румънските дружества към жалбоподателя по издадените фактури, са извършвани в рамките на месеца, в който е извършена доставката, съгласно представени банкови извлечения и суифтове/ Папка № 1 от приложенията/, плащанията са осчетоводявани от страна на жалбоподателя в рамките на месеца след постъпване на сумите по банковата сметка на [фирма] в евро в С. Ж. Е./в Таблица № 2 от заключението на вещото лице, подробно са посочени номерът и датата на издаване на фактурите от страна на жалбоподателя за процесния период месец 01.04.2009 година-31.07.2009 година, получател по сделката, сумата по фактурата в евро, сума в лева,отразено в счетоводството на жалбоподателя, номер на банковото извлечение, сума на превод в евро и неговата легова равностойност, от кого е получен преводът и разлика. Не само от доказателствата по делото ,но и от заключението на вещото лице, изготвило съдебно- счетоводната експертиза, се установява ,че за транспортирането на стоките, жалбоподателят е ползвал услугите на три български превозвачи- [фирма], [фирма] и [фирма]. Последният превозвач е извършил транспорт по инвойс № 17/30.05.2009 година, за което е издал данъчна фактура № 553/03.06.2009 година с данъчна основа- 1200 лева и ДДС в размер на 240 лева, сумата е платена по банков път от [фирма] на 05.06.2009 година, съгласно представено банково извлечение, във фактурата е посочено ,че транспортът е осъществен с МПС с рег. [рег.номер на МПС] хладилно полуремарке и седлови влекач Рено 440 М. с рег. [рег.номер на МПС] . Представен и е Лиценз № 3644 за Международен автомобилен превоз на товари срещу заплащане и Удостоверение за регистрация на транспортните средства № 0117/16.08.2007 година, издадено от Министерство на Земеделието и храните, описаните транспортни средства са вписани в Регистъра за превозване на суровини и храни от животински произход и РВМС- [населено място] и могат да превозват охладени замразени продукти от бели меса, налице са и три представени Свидетелства за регистрация на МПС, които по данни от счетоводството на този превозвач са закупени с Договор аз лизинг от [фирма]. Към тази фактура е приложена Международна товарителница- ЧМР от 01.06.2009 година с данни за излизане- 01.06.2009 година и 03.06.2009 година/ дата на получаване на товара- посочен товар бруто 22 952 кг, мястото на разтоварването на стоката- [населено място] с получател О. I. S.R, представени са пътни листове,, отчети за извършен превоз, изразходвани горива, заповеди за командировки, транспортът е извършен от Д. Н. К. и Б. В. П., работещи по трудови правоотношения с [фирма]..От доказателствата по делото и от заключението на вещото лице е установено, че вторият превозвач „Н. М- Т.” е извършил превоз по инвойси- № 37/01.07.2009 година, за което е издадена данъчна фактура № 698/03.07.2009 година за 1440 лева с ДДС, платена по банков път от „ В. [фирма], превозът е извършен с МПС-Д. с рег.

[рег.номер на МПС] и Ремарке С6600ЕМ от Н. Н., работещ по трудов договор от 13.02.2009 година, Заповед за командировка, №126/01.07.2009 година и международна товарителница, съгласно която стоката е натоварена на 01.07.2009 година в [населено място]/ кл.4/, разтоварен пункт К.,Р./ кл.23 и получател- клетка 24 Q. C. S.R.L с дата 02.07.2009 година, представени са пътни листове, отчет за командировка с приложени документи за ферибот фактура № 119968/02.07.2009 година, получен и изразходен аванс, изразходвано гориво, платени пътни такси, № 43//08.07.2009 година, за което е издадена данъчна фактури № 705/08.07.2009 година на стойност 1440 лева с ДДС, платена по банков път от [фирма], превозът е извършен с МПС Д. с рег. [рег.номер на МПС] и ремарке С9380 ЕН от И. Г. К., работещ по трудов договор от 17.04.2009 година, съгласно подадено уведомление по чл.62 от КТ, представена е заповед за командировка № 134/08.07.2009 година и международна товарителница, съгласно която стоката е натоварена на 08.07.2009 година в [населено място]/ кл.4/, разтоварен пункт [населено място], Р./ кл.3, придружаващи документи- фактура инвойс № 43/ кл.5/ бруто тегло № 22685 кг/ кл.11/, положени подписи и печати на изпращача/ кл.22, на превозвача/ клетка 23/ и получателя кл.24 М.-Л. S.R.L, както и пътни листове, отчет за командировка с приложени документи за ферибот, фактура № 121009/09.07.2009 година, получен и изразходван аванс, изразходено гориво, платени пътни такси, № 58/28.07.2009 година, за което е издадена данъчна фактура № 721/29.07.2009 година на стойност 1440 лева с ДДС платена по банков път от страна на жалбоподателя, като превозът е извършен с МПС- Д. с рег. [рег.номер на МПС] и ремарке с 4446ЕМ от Х. Н. Б., работещ по трудов договор от 30.05.2009 година. Към фактурата е приложена международна товарителница, съгласно която стоката е натоварена от [населено място] на 28.07.2009 година, разтоварен пункт [населено място], Р., придружаващи документи – фактура инвойс, бруто тегло 22685 кг, положени подписи и печати на изпращача на превозвача и на получателя В. I. S.R.L. Обстоятелството, че този превозвач в хода на ревизионното производство не е намерен на адреса за кореспонденция, не може да обуслови и да доведе до това, че същият не е осъществил превоза. Напротив от така цитираното по- горе, е видно и безспорно, че същият е осъществил превоза на стоките, разполагал е с необходимата техническа и материална обезпеченост, позволяващ му да осъществи превозването на стоките от РБ до Р.. От доказателствата по делото е установено, че третият превозвач [фирма] е осъществил превоза, разполага с необходимата техническа, кадрова и материална обезпеченост за да осъществи превоза/ като в табличен вид е отразено движението по фактурите в Таблица 3 от заключението на вещото лице. Твърдението на органа по приходите, че в хода на ревизионното производство от страна на този превозвач са представени доказателства, които са незаверени и неподписан от превозвача, и по тази причина не могат да бъдат годно доказателство, един правен абсурд. Вместо да извърши проверка в счетоводството на този превозвач, органът по приходите противно на всяка логика е приел, че представените доказателства, предвид това че не са заверени, са негодни. Б. недоумение фактът, как органът по приходите приема, че документите следва да бъдат заверени и въз основа на какъв нормативен акт, се предвижда подобно задължение за представилия документите. Тук по отношение на този превозвач, отново напълно нелогичен е и изводът на органа по приходите, че от получената справка от Гранична полиция, е налице сериозно разминаване между данните за влизане и излизане на МПС, като по отношение на част от посочените МПС има сериозно разминаване. На органа по приходите и на решаващия орган е убягнало изрично посоченото в самата Справка, че след 01.01.2007 година на ГКПП на РБ не се извършва пълен контрол на влизащите и напускащите страната ни български и

чужди граждани на ЕС и МПС, които ползват , поради което пълнотата на данните не е гарантирана и в информационната система „Граничен контрол“ през ГКПП на РБ не се извършва регистрация за преминаване на ремаркета и полуремаркета/ при съобразяване с обстоятелството, че превозите са осъществени с ремаркета и полуремаркета.

Напълно нелогичен е и изводът на органа по приходите, че по отношение на представените ЧМР от превозвача „П и Н“ Т. О. има сериозно разминаване между представените от жалбоподателя- липсват печати на получателя на стоката Подобно изискване не се съдържа, както в Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки, така и в разпоредбите на ЗДДС и ППЗДДС. При положение, че мястото на приемането на стоките съвпада с отбелязваният в кл.3 от товарителниците разтоварен пункт, изричното посочване в кл.24 на място на приемане и печат на получателя е нелогично. Съгласно разпоредбата на чл.9, т.1 от Конвенцията, товарителницата удостоверява до доказване на противното, условията на договора и получаването на стоката от превозвача.

От анализа на всички доказателства е безспорно установено ,че процесните доставки са извършени от регистрирано по ЗДДС лице - [фирма] към 5 румънски дружества - получатели на доставките О. I. S.R.L V. RO 25444920 ,Q. C. S.R.L V. RO2316370 ,M.-L. S.R.L V. RO24980157 P. F. S.R.L V. RO24723048 B. I. S.R.L V. RO 25803587, които към датите на декларираните от жалбоподателя вътреобщностни доставки са били регистрирани за целите на ДДС в друга страна членка на Европейския съюз – Р.,стоките, предмет на доставките са предадени от дружеството на превозвачите- в случая три,с предаването за превоз на съответните количества, подробно индивидуализирани в международните товарителници (С.) е прехвърлена собствеността върху месото, превозът е осъществен от трима български превозвачи, притежаващи необходимата техническа,материална и кадрова обезпеченост,позволяващи им да осъществят превоза, представените фактури и ЧМР, сочат, че на практика дружеството жалбоподател е осъществило ВОД, като транспортът е бил заплатен от него на фирмите превозвачи. Твърдението на органа по приходите ,че дружеството жалбоподател не осъществило ВОД, а доставка с място на изпълнение на територията на РБ, е абсолютно голословно и не се базира на събраните доказателства. В този смисъл са изложените мотиви в Решение на Съда на ЕО от 27.09.2007 год. по дело С- 409/04 Т.. Същото е по казус, при който доставчикът е декларирал ВОД на стоки, за които в последствие се е оказало, че дори не са изнесени фактически от територията на държавата членка, където са били предадени на превозвача. Клиентът, от чието име е договорен превозът е изпращал на доставчика екземпляр от всяка товарителница, удостоверяваща пристигането на стоката до крайната дестинация. За доставчика не е съществувало съмнение относно съдържанието или автентичността на товарителниците. СЕО решава, че доколкото доставчикът е взел всички разумни мерки в рамките на своите възможности, за да се увери, че осъществяваната от него доставка не го довежда до участие в данъчна измама, действал е добросъвестно и е представил доказателства установяващи на пръв поглед правото му на данъчен кредит, не може да бъде задължен да заплати в последствие ДДС върху тези стоки, дори и когато доказателствата се окажат с невярно съдържание. В конкретния случай жалбоподателят е представил и всички необходими доказателства, които да установят фактическото напускане на стоките от територията на Б., като данните отразени в транспортните документи съответстват на събраните по делото и в ревизионното производство доказателства, както и от от ССЕ

Наред с това, посоченото от органа по приходите ,че при напускане на страната, жалбоподателят не е представил ветеринарномедицинско разрешение, писмено

уведомление от ветеринарния лекар, който е издал ветеринарния сертификат, документи придружаващи пратката и други такива, е отново е един пълен правен абсурд, защото нито ЗДДС , нито ППЗДДС поставят като задължителни условия за да е налице ВОД

. С оглед на това, незаконосъобразно и при неизяснена фактическа обстановка, органът по приходите е приел, че по тези процесни доставки за процесните периоди дружеството жалбоподател дължи ДДС при ставка 20 %. От всички събрани в хода на производството доказателства е видно,че дружеството- жалбоподател е осъществило ВОД, респективно на това- че доставките са облагаеми с нулева ставка. Всичко това предполага отмяна на ревизионния акт.

С оглед изхода на спора и в съответствие с разпоредбата на 161,ал.1 ДОПК, на жалбоподателя следва да се присъдят сторените по делото разноски в размер на 350 лева- държавна такса и внесен депозит за вещо лице. Дружеството е представявано от адвокат, но в представеното пълномощно липсва както договорено ,така и реално платено някакво възнаграждение.

Воден от гореизложеното и на основание чл.160,ал.1 ДОПК,Административен съд-София- град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ РЕВИЗИОНЕН АКТ № №141112178/12.04.2012 година, потвърден с Решение № 2000/15.08.2012 година на Директор на Дирекция” О.”.

ОСЪЖДА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ”ОДОП” ДА ЗАПЛАТИ НА [фирма] ГР.Р. СУМАТА ОТ 350 ЛЕВА,- РАЗНОСКИ ПО ДЕЛОТО, КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА ДИРЕКЦИЯ” ОДОП”.

На основание чл.138 АПК,препис от решението да се изпрати на жалбоподателя,на ответника по жалбата и на СГП.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от получаване на препис от същото,съгласно разпоредбата на 160,ал.6 ДОПК,вр. с чл.211,ал.1 АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: